

(орієнтовані на певний аспект або окремі соціальні групи проекти, взаємодія поліції з молоддю та іншими цільовими аудиторіями і т.ін.).

За таких умов боротьба поліції з насильством буде справді ефективною, і громадськість зможе бути впевнена у дієвому, справедливому та неупередженому функціонуванні поліцейських та судових механізмів.

Науковий керівник І. Л. Іванова

УДК 343.9:343.226

СЕРГІЙ ВІТАЛІЙОВИЧ ТОКАРЄВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

БОРЬБА З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ У США

Якщо жертва насильства (а в 97 % випадках це жінки) звертається в поліцію, поліція прибуває додому протягом декількох хвилин. Ніяких там «так самі розбирайтеся», «милі сваряться – тільки тішаться». Поліція спеціально навчена динаміці відносин в ситуаціях домашнього насильства і ставиться до подібних дзвінків дуже серйозно. Поліція оглядає жертву на предмет ознак фізичного насильства: синці т. п. Квартиру оглядають на предмет руйнувань, проломлених кулаком стін і т. п. Якщо щось знаходить, кривдника заарештовують і поміщають на 24 години до в'язниці. За ці 24 години відбувається слухання в суді в присутності судді. Навіть якщо жертва забрала заяву, кривдника продовжує судити штат. Ця поправка вийшла до закону, з огляду на то, що багато жертв насильства з різних причин забирають заяву назад. Зазвичай на перший раз кривдник отримує попередження і зобов'язаний пройти 26 курсів терапії: одна година раз в тиждень, тобто це триває протягом півроку. За терапію правопорушник платить зі своєї кишені. У кожному штаті є свої варіації, але у них в Іллінойсі саме так згідно Іллінойського Протоколу щодо насильства в сім'ї. Терапевт щомісяця пише звіт по «успіхам» кривдника для суду, тому що через 26 тижнів суд розглядає, що робити з кривдником далі. Терапія кривдника зазвичай проходить в групі не більше 12 осіб. Формат лікування полягає в тому, щоб не карати, а навчати, обговорювати і ні разу не принижувати або висміювати. До гвалтівникам і кривдникам відносяться так, як хочуть, щоб вони ставилися до своїх партнерів, що стали жертвами їх насильства. Спеціально навчені сертифіковані терапевти моделюють для них ефективну поведінку в ситуаціях конфлікту.

Всі арешти, захисні ордера, звинувачення заносяться в кримінальну історію порушника, а це впливає на знаходження роботи, на отримання

громадянства, кар'єру і т. д. Закон про насильство в сім'ї це комплексний підхід до проблеми домашнього насильства. У ньому беруть участь поліція, система судів, психологи, соціальні працівники, співробітники притулків для жертв насильства і т. д. Всі ці люди проходять спеціальні тренінги і спеціально навчаються, щоб знати, як себе вести в тому числі і в самих небезпечних для життя ситуаціях. Після введення закону в 80-і роки в США кількість загиблих жінок від рук своїх чоловіків і бойфрендів скоротилося з 10 тисяч до 1.5 тисяч на рік (на 300 млн Населення). Для порівняння в Росії на сьогоднішній день ця цифра просто жахлива: 14 тисяч жінок в рік (на 140 млн Населення).

Науковий керівник Н. Л. Горбач

УДК 343.9:343.226

СЕРГІЙ ДМИТРОВИЧ ХАРА

Харківський національний університет внутрішніх справ

МОБІНГ ЯК ФОРМА НАСИЛЬСТВА. ПРОТИДІЯ МОБІНГУ ЗА КОРДОНОМ ТА В УКРАЇНІ

На теперішній час існує багато видів насильства, як фізичного так і психологічного, але хочу виділити саме мобінг. Мобінг – це форма насильства, яка найбільш розповсюджена серед сформованих особистостей а саме людей, які працюють в певному колективі. Зазвичай він проявляється в ізоляції людини від колективу, невиправданою негативною критикою, висміюванням, поширенням неправдивих чуток та іншими подібними методами. На відміну від дитячого насильства «Булінгу», фізичного впливу на жертву не фіксується. На сьогоднішній день мобінг є дуже розповсюдженим в США, але ця проблема не пройшла стороною й Україну.

Тому виникає питання як захиститись від мобінгу?

У північній та південній Америці було розроблено багато програм тімбілдіngu, щодо недопущення мобінгу на робочих місцях. Наприклад в Аргентині було створено Косультативне бюро з проблем насильства на робочому місці, вони привертають увагу до питань насильства у робочому колективі, проводять навчальні заходи та поширюють інформацію про цю проблему. Таким чином формується згуртований колектив, в якому дуже рідко фіксуються прояви мобінгу або вони взагалі відсутні. У більшості розвинених країнах мобінг заборонено на законодавчому рівні, та розглядаються, як прояв дискримінації. Явними представниками такої політики можуть виступати Німеччина, Велика Британія, Франція, Швеція, Канада. Щодо санкцій за порушення цієї норми права, вони починаються від мінімальних штрафів, та виплат